



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1601/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Божицара Вујичића и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Ђокић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање РС - Филијала ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 976/19 од 31.10.2019. године, у седници одржаној 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 976/19 од 31.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 976/19 од 31.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3733/16 од 24.01.2019. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене новчане накнаде у периоду од јула 2013. године до априла 2014. године, исплати укупно 20.442,65 динара, у месечним износима и са законском затезном каматом ближе одређеним изреком, као и накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 976/19 од 31.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда је потврђена, док је ставом другим изреке, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 403. и 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске

праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати тражене износе, на име мање плаћених износа накнада за случај незапослености, јер тужилац није доказао да му је накнада плаћена у мањем износу од износа који му по закону припада. Имајући у виду да одлука у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари зависи од утврђеног чињеничног стања, то по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права или уједначавањем судске праксе.

Како у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 29.09.2016. године, ради исплате 20.442,65 динара, на име накнаде штете као разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић